

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 531/2016
08.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Чистоћа“ из Новог Сада, кога заступа Слободан Бељански, адвокат у ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу број Гж 1218/15 од 22.12.2015. године, у седници одржаној 08.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Нишу број Гж 1218/15 од 22.12.2015. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду број П 8091/2013 од 28.05.2014. године је делимично усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 180.000,00 динара и то: због претрпљеног физичког бола износ од 70.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 70.000,00 динара и због душевних болова ради умањења опште животне активности од 3 % износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 103.300,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до коначне исплате, а све у року од осам дана. Одбијен је део тужбеног захтева од досуђених па до тражених износа.

Виши суд у Нишу као делегирани суд по решењу Врховног касационог суда је пресудом број Гж 1218/15 од 22.12.2015. године делимично усвојио жалбу туженог, па је преиначио пресуду Основног суда у Новом Саду у ставу првом изреке тако што је обавезао туженог да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 140.000,00 динара и то на име штете због претрпљених физичких болова и за претрпљени страх по 70.000,00 динара и на име трошкова парничног поступка износ од 103.300,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења, па до коначне исплате у року од осам дана, док је тужбени захтев у погледу накнаде нематеријалне штете на име душевних болова због умањења животне активности од 3 % у износу од 40.000,00 динара

одбио као неоснован. Обавезао је тужиљу да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 19.000,00 динара, у року од осам дана.

Против правноснажне пресуде Вишег суда тужиља је изјавила благовремену ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе да Врховни касациони суд размотри правна питања од општег интереса и правна питања у интересу грађана ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиље дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 и 55/2014), па је побијану пресуду испитао на основу члана 408. Закона о парничном поступку и оценио да је ревизија тужиље основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља се кретала 10.12.2012. године неочишћеним тротоаром ...улице у ... поред који је поплочан мермерним плочама које су биле залеђене и покривене снегом, па је било клизаво. Тужиља је ишла полако и пажљиво, али се изненада оклизнула, пала на десни скочни зглоб и задобила тешку телесну повреду у виду прелома спољашног глежња десног скочног зглоба. Следећег дана је тужиљи постављен гипс који је скинут 18.01.2013. године. Према извештају Републичког хидрометеоролошког завода означеног дана је максимална температура ваздуха у Новом Саду била – 3 %С, а минимална -13,9 %С, док је висина снеженог покривача била 22 цм.

На основу налаза и мишљења вештака из области медицине је утврђено да је тужиља трпела примарни страх високог интензитета, а потом секундарни страх. Трпела је физичке болове јаког интензитета који су се смањивали тако да су у време скидања гипсане имобилизације били нижег степена, али су се повећавали приликом физикалне терапије. Због претрпљених повреда код тужиље је дошло до настанка следећих последица: ограничење покрета у пределу десног скочног зглоба лаког степена (компарирано са здравом супротном страном) праћених са боловима и повременим отоком, смањењем мишићне снаге десне потколенице са немогућношћу дужег ходања, стајања, оптерећења и савладавања архитектонских препрека, што је довело до трајног умањења опште животне активности од 3 %.

На основу овако утврђених чињеница правилно су нижестепени судови утврдили основ одговорности и пасивну легитимацију туженог за насталу штету те су правилно применили одредбе члана 154. став 2, 155, 184. Закона о облигационим односима, те Одлуку о уређењу града Новог Сада, одлуку о уруђењу града ЈКП „Чистоћа“ Нови Сад, Закон о комуналним делатностима и одлуку о оснивању Града Новог Сада. Приликом одлучивања о захтеву тужиље за накнаду нематеријалне штете на основу члана 200. став 1. Закона о облигационим односима првостепени суд је оценио да је основан њен захтев за накнаду штете за умањење животне активности јер је ценио последице које су те повреде оставиле.

Виши суд је одлучујући о жалби туженог преиначио ову одлуку првостепеног суда и одбио тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете због умањења животне активности, јер је сматрао да умањење животне активности од 3 %, (а које је оценио као незнатно умањење животне активности) не оправдава досуђивање накнаде штете.

Врховни касациони суд је нашао да другостепени суд није правилно применио материјално право јер није ценио последице које су код тужиље преостале након довршетка лечења, није ценио тежину повреда које су након скидања гипсане мобилизације захтевале физикални третман који је тужиља спроводила код специјалисте физијатра Дома здравља у ... од 22.02.2013. године, па до 01.08.2013. године, а потом и у кућним условима према савету лекара. Из списка произилази да је тужиља рођена ... године, што указује да последице могу имати и већи значај него код младе особе. Све ове околности другостепени суд није оценио, а његов закључак да се ради о незнатном умањењу животне активности се не може испитати, јер у налазу и мишљењу вештака специјалисте ортопедије и трауматологије др Срђана Нинковића, (навео је детаљно у чему се састоје последице повреде) није наведено да тужиља трпи душевне болове лаког интензитета, па је нејасно на основу којих чињеница је другостепени суд извео такав закључак о степену душевних болова тужиље. Наиме, за оцену о кавом умањању животне активности се ради није пресудан проценат умањења већ тежина и бројност последица са којима ће повређени морати да живи.

Врховни касациони суд је из наведних разлога оценио да је ревизија тужиље основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић